

naar den ikke er differentieret, rettet mod et bestemt Land, ikke paa nogen Maade vilde være tilstrækkelig og derfor ikke paa nogen Maade kunde bidrage til at mildne Krisen.

Med Hensyn til en à jour Føring af Toldsatserne i Forhold til et forandret Prisniveau, altsaa ikke rettet mod et enkelt Land, er der først og fremmest at bemærke, at en Toldlov, som er baseret paa Vægttoldsatser, ikke er givet med et bestemt Prisniveau som Forudsætning. Ved en à jour Føring af Toldsatserne maa dernæst forstaas noget, som er forskelligt fra en Toldrevision. Der tænkes ved en saadan à jour Føring af Toldsatserne paa en Multiplikation af de nugældende Toldsatser med et eller andet Tal efter Prisstigningens Styrke paa de forskellige Varer, der falder ind under Toldloven, medens man i øvrigt bibeholder hele Toldtariffens Konstruktion og Varegruppering.

Den første Indvending imod en saadan Foranstaltning er vel nok den, at Prisniveauet stadig maa siges at være i saa stærk Bevægelse, at det vilde være saare vanskeligt for ikke at sige ugørligt at finde en Multiplikationsfaktor, som ikke i Løbet af kortere eller længere Tid vilde blive enten for lav eller for høj, medens paa den anden Side en stadig Forandring af denne Multiplikationsfaktor vilde skabe ustabile Omsætningsforhold og derigennem virke til lige stor Ulempe for Erhvervslivet og for Toldvæsenet.

Det, der imidlertid for mig staar som den afgørende Indvending imod en à jour Føring af Toldloven paa denne Maade, er selve vor nugældende Toldlovs Indretning. Vor Toldlov indeholder formelt 301 Løbe-Numre; i Virkeligheden er der dog flere Toldsatser, omkring 375, men selv dette Tal er ringe i Sammenligning med de fleste fremmede Landes Toldtariffer. Den svenske har saaledes 1 325 selvstændige Varegrupper, den franske endog omkring 3 000. Et saa ringe Antal Varegrupper, som den danske Toldlov har, medfører, at der indenfor samme Løbe-Nummer som Hovedregel er mange forskellige Slags Varer, ikke blot forskellige færdige Varer, men ogsaa i Masser af Tilfælde baade Halvfabrikata, der er Raastoffer for nogle hjemlige Industrier, og forskellige Varer, der er andre Industrierts Færdigprodukter, og dertil kommer det, som jeg sagde før, at de nuværende Prisforhold — og en à jour Føring af Toldsatserne er jo tænkt som en øjeblikkelig Foranstaltning — er saa urolige og unormale, at ikke blot er Priserne undergivet stadige Ændringer, men Prisbevægelserne

er meget forskellige for de forskellige Varer, selv for Varer, der ligger hinanden nær. Disse Forhold gør, at det er vanskeligt for et Løbenummer, som omfatter mange Varer, at finde et Gennemsnitsudtryk for Prisændringen, som ikke saavel beskatningsmæssigt som beskyttelsesmæssigt vil virke højest forskelligt og planløst, i mange Tilfælde sikkert urimeligt og meningsløst. Som Eksempler kan nævnes Løbe-Nummer 6, hvorunder falder saa forskellige Varer som Kulsyre, Anilinsalte, Dekstrin, Hjortetaksalt, for hvilke Varer Prisstigningen, saa vidt jeg ved, varierer fra 10 til 500 pCt., eller Løbe-Nummer 182, der er et af de største Løbe-Numre indenfor Jernvarerne, hvorunder blandt andet falder Cykledele til de hjemlige Cyklefabrikanter og Støbegods for de hjemlige Maskinfabrikker m. m. og færdige Varer, som f. Eks. Radiatorer, Plove, Hesteskosøm, Dampkedler, støbte Jernrør og mange flere Varer. For disse er Prisstigningen paa nogle 10 pCt., for andre 200 pCt. — og dette sidste er ikke ualmindeligt. Man vil saaledes i mange Tilfælde forhøje Tolden for Raa-varer, uden at det er muligt at faa denne Forhøjelse i organisk Forbindelse med Forhøjelsen paa det Løbe-Nummer, hvorunder det færdige Produkt falder, og fra et beskatningsmæssigt Synspunkt vil saadanne Forhøjelser virke fuldkommen planløst.

Særlig grelt vil disse Forhold komme frem overfor Varer, for hvilke den nugældende Toldlov ingen Beskyttelse giver eller endog giver negativ Beskyttelse. Hvis Tolden for Spiseolier f. Eks. forhøjes, bliver Margarinefabrikernes negative Beskyttelse forøget. Og endelig kan peges paa, at en Række Industrier for deres færdige Varer er beskyttet gennem en Værditold, som jo ud fra à jour Føringens Tankegang ikke skal røres, men hvis Raa- og Hjælpes-toffer er vægttoldbeskattede (Klaverer, Maskiner, Jernbanevogne m. fl.). For disse Industrier vil à jour Føringen saaledes virke som en øjeblikkelig Forringelse af deres Vilkaar.

Den næste Mulighed for at komme disse Onder til Livs er at fastsætte forskellige Forhøjelser for de forskellige Varer, selv om de er under samme Toldsats, men derved kommer man *reelt* over i en almindelig Revision af Toldloven og forlader det, vi her beskæftiger os med: à jour Føringen af Toldsatserne.

Allerede den første Gang, jeg talte offentligt om den industrielle Krise, i Januar-Maaned, hævdede jeg, at man maatte se paa den ud fra Arbejdsløshedssynspunktet, og at de Foranstaltninger, der fra Statens